

fortolkes ved hjælp af art. 11, følgelig heller ikke, hvorfor simpelt flertal måtte være tilstrækkeligt. Andres argumentation var endnu svagere funderet, og det skinnede i enkelte indlæg igennem — således f. eks. i Zambias — at kravet om, at simpel majoritet var tilstrækkelig, alene var begrundet i frygten for, at paragraffen ikke ville opnå $\frac{2}{3}$'s majoritet (hvad den i øvrigt gjorde). USA's forslag blev forkastet med stemmetallene 38 for, (de vestlige samt enkelte latinamerikanske lande, Japan, Malaysia, Malta og Thailand), 55 imod, medens 9 (enkelte francophone lande, enkelte latinamerikanske lande samt Malawi) afstod.

Der afholdtes delafstemning om operative par. 6, der vedtoges med 69 stemmer for og 12 imod (vestlige lande), medens 16 (alle de nordiske samt latinamerikanske lande) afstod. Operative par. 9 vedtoges med 71 stemmer for og 6 (Australien, Canada, Portugal, Sydafrika, Storbritannien og USA) imod, medens 25 afstod (vestlige lande i øvrigt samt latinamerikanske lande). Operative par. 11 blev vedtaget med 58 stemmer for og 23 imod (vestlige lande, herunder Danmark, Norge og Sverige, samt Brasilien, Kina, Japan, Malta, Nicaragua og Philippinerne), medens 31 afstod (latinamerikanske lande, Centralafrikanske Republik, Finland, Gabon, Iran, Irland, Israel, Madagaskar, Malawi, Malaysia, Thailand, Tyrkiet og Østrig).

Hele resolutionen (res. 2189) vedtoges med 76 stemmer for, 7 imod (Australien, Malta, New Zealand, Portugal, Sydafrika, Storbritannien og USA), medens 20 afstod (de vestlige lande i øvrigt, herunder alle de nordiske, samt El Salvador, Israel, Japan, Malawi og Mexico).

Basutoland, Bechuanaland og Swaziland.

(Dagsordenens punkt 23).

Den 29. september, få dage før Bechuanaland og Basutoland blev selvstændige stater som henholdsvis Botswana (30. september) og Lesotho (4. oktober), pressede de afrikanske lande en resolution igennem Generalforsamlingen vedrørende Basutoland, Bechuanaland og Swaziland.

Behandlingen af de tre territoriers forhold indledtes den 27. september i 4. udvalg med forelæggelsen af *et resolutionsforslag*. Guinea fremlagde forslaget og udtalte, at det ikke indeholdt nye elementer; det henledte opmærksomheden på områdernes vanskelige økonomiske situation og deres påtrængende behov for bistand fra FN.

Forslaget (1) *udtrykker den alvor*, hvorved Generalforsamlingen betragter Sydafrikas aggressive politik over for de tre områders territoriale integritet, (2) *godkender koloniudvalgets beretning* om de tre områder, samt (3) *appellerer* til alle stater om at yde bidrag til fonden for de tre områders økonomiske udvikling. Koloniudvalgets beretning indeholdt bl. a. opfordring til den administrerende magt om at sikre de tre områders territoriale integritet, samt opfordring til Generalforsamlingen om at advare Sydafrika om, at forsøg på at blande sig i de tre områders indre anliggender ville blive betragtet som en aggressionshandling.

De afrikanske repræsentanter udtrykte alle ængstelse for territoriernes fremtid på grund af deres nære geografiske og økonomiske tilknytning til Sydafrika, ligesom Storbritannien var genstand for angreb fra de fleste sider. *De kommunistiske repræsentanter* var som sædvanlig overordentlig hårde i deres angreb på Storbritannien og Sydafrika. Fra sovjetisk side kunne man støtte det fremlagte resolutionsforslag, idet man dog fandt, at økonomisk bistand på nuværende tidspunkt kun ville komme de udenlandske monopoler tilgode, hvorfor man fortsat ikke kunne støtte en fond for territoriernes økonomiske udvikling.

Nederlandene fandt en debat om områderne på det nuværende tidspunkt unødvendig. De afrikanske landes bekymring var forståelig, men Basutoland og Bechuanaland ville som medlemmer af FN have fulde rettigheder og garantier, og man burde ikke foregribe begivenhedernes gang.

Fra *latinamerikanske* landes side udtaltes støtte til kravene om beskyttelse af områdernes territoriale integritet.

Sydafrikas repræsentant tilbageviste beskyldningerne om aggression over for de tre territorier, hvis regeringer ikke havde anmodet koloniudvalget om at garantere deres territoriale integritet. Hans land ønskede at leve i fred med sine naboer, og det havde